

Gry i rytuały komunikacyjne wykaz lektur

1. Argyle, M. (2001), Psychologia stosunków międzyludzkich, Warszawa.
2. Austin J. L. (1993): Prawda [w:] .Mówienie i poznawanie Rozprawy i wykłady filozoficzne Przekł: Bogdan Chwedeńczuk, PWN
3. Austin J. L. (1993): Udawanie [w:] Mówienie i poznawanie Rozprawy i wykłady filozoficzne Przekł: Bogdan Chwedeńczuk, PWN
4. Antas J. (1999), Kłamstwo a wzorce zachowań kulturowych. Kłamstwa grzecznościowe [w:] O kłamstwie i kłamaniu. Studium semantyczno-pragmatyczne. Wydawnictwo „Universitas”, Kraków 1999, 2000, s. 242- 278.
5. Antas, J. (2002). Polskie zasady grzeczności. [w:] Język trzeciego tysiąclecia II. Nowe oblicza komunikacji we współczesnej polszczyźnie. Szpila, G. red., Kraków
6. Berger Peter L., Luckmann Thomas, (1983): Społeczne tworzenie rzeczywistości, Warszawa, PIW,
7. Berne Eric (2000), W co grają ludzie. Psychologia stosunków międzyludzkich Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
8. Berne, E. (1999), Dzień dobry...i co dalej, Poznań.
9. Bierach A. J. (1998), Komunikacja niewerbalna. Mowa ciała kluczem do sukcesu, Wrocław.
10. Bolton, R. (2002), Bariery na drodze komunikacji, tłum. P. Kostyło, [w:] Mosty zamiast murów, red. J. Stewart, Warszawa, s.174-186.
11. Brocki, M. (2001), Język ciała w ujęciu antropologicznym, Wrocław.
12. Brown, P., Levinson S.C. (1978), Politeness. Some universals in language usage. Cambridge University Press.
13. Carter, J. (1993), Wredni ludzie, Warszawa
14. Chlewiński, Z. (1992), Ingracjacja czyli „dowolny przymus”, Szkic psychologiczno - etyczny, „Etos” 2/3 18/190, s.203 – 214.
15. Covey, S.R. (2000), Komunikacja synergiczna, przekł. Suchecki J., w: Mosty zamiast murów, red. Stewart J., Warszawa, 66-74.
16. Chudzik A., (2002), Mowne zachowania magiczne w ujęciu pragmatyczno-kognitywnym, Kraków, Universitas.
17. Cialdini R., (2000), Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańsk
18. Collet P. (2004), Księga znaków. Jak poprzez ciało wyrażamy swoje myśli i uczucia, tłum. P. Kaliński, Warszawa.
19. Drabik, B. (2004), Komplement i komplementowanie jako akt mowy i komunikacyjna strategia. Kraków: Universitas
20. Ebil-Eibesfeldt I. (1987), Miłość i nienawiść. PWN Warszawa.
21. Ekman, P. (1997), Kłamstwo i jego wykrywanie w biznesie, polityce i małżeństwie. Warszawa: PWN
22. Galasiński, D. (1992), Chwalenie się jako perswazyjny akt mowy. Kraków PAN.
23. Goffman, E. (2000), Człowiek w teatrze życia codziennego, Warszawa.
24. Goffman E. (2006), Rytuał interakcyjny, tłum. Alina Szulżycka, Warszawa.
25. Goleman D (1997), Inteligencja emocjonalna, tłum. A. Jankowski, Poznań.
26. Grzeczność nasza i obca (2005), red. M. Marcjanik, Warszawa.
27. Hall, E. T. (1976), Ukryty wymiar, PWN.

28. Hall, E. T., (1984), *Poza kulturą*. PWN, Warszawa
29. Hall, E. T. (1999), *Taniec życia*. Warszawa Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA S.A.
30. Huizinga, J. (1985), *Homo ludens. Zabawa jako źródło kultury*, przekł. Kurecka M., Wirpsza W., Warszawa.
31. Jones E.E. (1964) *Ingratiation*, New York: Appleton-Century-Cross
32. Klos Sokol L. (1994), *Polsko-amerykańskie qui pro quo*, tłum. zbiorowe, Warszawa.
33. Kognitywizm – czy jest ciało w duszy?, miesięcznik ZNAK, Kraków 1999, nr 11 / 534.
34. Korzybski A. (193), *Science and Sanity*, Lancaster (Pennsylvania), International Non-Aristotelian Library.
35. Lis-Turlejska, M. (1980), *Ingracjacja, czyli manipulowanie innymi za pomocą własnej atrakcyjności*, [w:] J. Reykowski (1980): *Osobowość a społeczne zachowanie się ludzi*, Warszawa, s.317 – 354.
36. Maisonneuve J. (1995), *Rytuały dawne i współczesne*, tłum. M. Mroczek, Gdańsk.
37. Malcolm, N. (2000), *Ludwig Wittgenstein: wspomnienie*, przekł. Szczubiałka M., Warszawa.
38. *Manipulacja w języku*. (2004) ,Krzyżanowski, P., Nowak P. red. Lublin. Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.
39. Marcjanik, M. (2000), *Polska grzeczność językowa*, Kielce.
40. McNeill D., (1992), *Hand and mind. What Gestures Reveal about Thought*. The University of Chicago Press.
41. McNeill D., (ed.) (2000), *Language and gesture* Cambridge University Press
42. Morris D., (1979), *Gestures: their origins and distribution* (Współautorzy: Peter Collett, Peter Marsh, Marie O'Shaughnessy). Jonathan Cape, Londyn.
43. Morris D., (1985), *Bodywatching: a field-guide to the human species*. Jonathan Cape, Londyn.
44. Morris D. (1998), *Zachowania intymne*, tłum. P. Pretkiel, Warszawa.
- Nierenberg, Gerard I, 1994, *Sztuka negocjacji jako metoda osiągania celu* przekł. P Cichawa, Warszawa
45. Olszewska-Kondratowicz, A. (1974), *Ingracjacja, czyli zachowania ukierunkowane na zwiększenie własnej atrakcyjności*, „Psychologia Wychowawcza” 5/1974, s.617 – 633.
46. Olszewska-Kondratowicz, A. (1975), *Obraz własnej osoby jako mechanizm regulujący rodzaj stosowanych przez człowieka technik ingracjacji*, „Psychologia Wychowawcza” 1/1975, s.48 – 59.
47. Pstrąg J., (2002), *Werbalne i niewerbalne techniki i strategie konwersacyjnego oprowadzania. Na materiale debat politycznych*, Kraków UNIVERSITAS
48. *Psychologiczne konteksty komunikacji* (2005), red. J. Klebaniuk, Wrocław.
- Retoryka codzienności. Zwyczaje językowe współczesnych Polaków*, 2006, red. M. Marcjanik, Warszawa.
48. Robinson D. (1998), *Między grzecznością a szczerością. 9 błędów miłych ludzi*, Warszawa.
49. Rosenberg M. B. (2003), *Porozumienie bez przemocy. O języku serca*, tłum. M. Kłobukowski, Warszawa.
50. Rothenbuhler, E. W. (2003), *Komunikacja rytualna. Od rozmowy codziennej do ceremonii medialnej*, Kraków.

51. Rytuał. Język – religia. Materiały z konferencji 17-19 maja 2004 r., (2005), red. R. Zarebski, Łódź.
52. Rytuał. Przeszłość i teraźniejszość (2006), red. M. Filipiak, M. Rajewski, Lublin.
53. Rytualizacja w komunikacji społecznej i interkulturowej, (2004), red. J. Mazur, Lublin.
54. Sady, W. (1984), Gry językowe i sposoby życia. Wprowadzenie do dociekań filozoficznych, Colloquia Communia 2.
55. Searle J. R., (1999), Umysł, język, społeczeństwo. Filozofia i rzeczywistość. Warszawa 1999 (a szczególnie rodz. VI: Mowa jako działanie s. 215–253.
56. Tannen D, (1994), Ty nic nie rozumiesz. Kobieta i mężczyzna w rozmowie tłum Sylwanowicz A Warszawa 1994): retoryka
57. Tannen D., (1997), Co to ma znaczyć? Przekł. A. Sylwanowicz. Wydawnictwo ZYSK I S-KA,
58. Thun von Friedmann Schulz,(2001), Sztuka rozmawiania. Przekł. Piotr Włodyga OSB. Wydawnictwo Wam Kraków cz.I i II
59. Wierzbicka A (1999b), Akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach, tłum. P. Kornacki, w: Język – umysł – kultura, Warszawa, 228-269.
60. Wierzbicka A., (1991), Cross-cultural Pragmatics. The Semantics of Human Interaction. Mougton de Gruyter. Berlin-New York 1991
61. Wierzbicka, A. (1999a), Znaczenie słowa „gra” („game”), w: Język – umysł – kultura, Warszawa, 36-39.
62. Wittgenstein, L. (1971), Dociekania filozoficzne, Warszawa.
63. Wojciszke B., Baryła W. (2001), Kultura narzekania i jej psychologiczne konsekwencje, w: Zmiany w publicznych zwyczajach językowych, red. J. Bralczyk J., K. Mosiołek-Kłosińska, Warszawa, s. 45-64.
64. Wołos M. (2002): Koncepcja „gry językowej” Wittgensteina w świetle badań współczesnego językoznawstwa, Kraków „Universitas”
65. Załazińska A. (2006), Niewerbalna struktura dialogu, Wydawnictwo Universitas.
65. „Znak” - miesięcznik, 1996, z.5, s. 104-111.